

Είδος: Εφημερίδα / Κύρια / Περιφερειακή / Ημερήσια / Π. Θεσσαλίας

Ημερομηνία: Τετάρτη, 03-12-2014

Σελίδα: 8

Μέγεθος: 338 cm²

Μέση κυκλοφορία: Μη διαθέσιμη

Επικοινωνία εντύπου: (2410) 564.000-001

Λέξη κλειδί: ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

Όλοι είμαστε en δυνάμει ανάπτηροι

* Από τον Γιώργο
Μανώλη

Σήμερα είναι η Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Αναπτηρία, η οποία καθιερώθηκε το 1992, επειδή εκείνη την ημέρα η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ υιοθέτησε το Πρόγραμμα δράσης για τα ΑμΕΑ. Προσωπικά, είμαι ευαισθητός σε τέτοια ζήτημα, καθώς είμαι γιώς απόρου και ο δύο μου κόρες είναι δασκάλες παιδιών με ειδικές ανάγκες. Αναφωτιέμαι, συνεχώς, γιατί υπάρχει τέτοια φοβία για μία κατάσταση την οποία δε γνωρίζουμε, ενώ ταυτόχρονα αρνούμαστε να μάθουμε; Σαν λαός ότι, κάνουμε εμπειρίεχει και μία δόση υπερβολής. Έτσι λοιπόν και με την αναπτηρία. Τη θεωρούμε κάτιο κακό, κάτιο αρνητικό, κάτιο που μπορεί να το κολλήσουμε. Οι προκαταλήψεις και ο κοινωνικός ρατσισμός δεν μας αφήνουν να δούμε λίγο παραπέρα. Οφειλούμε να κατανοήσουμε ότι δεν είμαστε ανώτεροι επειδή είμαστε αρπιμελής και έχουμε όλες μας τις αισθήσεις.

Η πορεία της ζωής έχει δειξει πώς η γνώση μπορεί να ξεπεράσει τις φοβίες μας. Αν συναναστραφούμε με ένα άτομο με αναπτηρία, θα καταλάβουμε ποιο λγόγιορα ότι έχει τα ίδια άγχη, τον ίδιο τρόπο σκέψης με εμάς. Η άγνοια, όμως, είναι η πηγή του προβλήματος της κοινωνίας μας. Αρνούμαστε να ενημερωθούμε, αφού δε θέλουμε να πιστεύουμε ότι θα συμβεί σε εμάς. Ας μη ξεχνάμε, άλλωστε, ότι όλοι είμαστε εν δυνάμει ανάπτηροι και ότι ίσως κάποτε βρεθούμε σε παρόμοια θέση. Όμως, δε θέλουμε να το φανταστούμε. Έτσι βυθίζομαστε στην άγνοιά μας και στον κοινωνικό αποκλεισμό αυτών των ανθρώπων.

Η αναπτηρία έχει αναφερθεί άλλοτε σαν ιατρικό, άλλοτε σαν κοινωνικό και άλλοτε σαν πολιτικό πρόβλημα. Εγώ μπορώ να δεχτώ ότι είναι και τα τρία. Όμως η ιατρική και η εκπαίδευση στις μέρες μας έχουν κάνει απίστευτα βήματα προσόντων. Αν είχαμε τη γνώση θα ξέραμε ότι η ανάπτυξη των παραπάνω έχει δημιουργήσει, σε μεγάλο ποσοστό, τις συνθήκες για να μπορούν οι ανθρώποι αυτοί να ζουν ανεξάρτητοι. Το τεχνολογικό υλικό που έχει εφευρεθεί είναι εντυπωσιακό, ενώ ταυτόχρονα οι νέοι καινοτόμοι τρόποι εκπαίδευσης των ατόμων αυτών μπορούν να συμβάλλουν στα παραπάνω. Η πολιτεία όμως τι κάνει; Φροντίζει για την ισότητα ευκαιριών των ατόμων με αναπτηρία; Γνωρίζω ότι τα περισσότερα Ειδικά Σχολεία της χώρας κάθε χρόνο υπολειτουργούν. Οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί καταφένουν τον Οκτώβριο, ενώ οι λογοθεραπευτές, οι φυσιοθεραπευτές, οι ψυχολόγοι, οι κοινωνικοί λειτουργοί, οι νοσοκόμοι αγνοούνται. Τα παραπάνω άτομα δεν είναι πολυτέλεια, είναι απαραίτητα για την εκπαίδευσή τους. Αναφωτιέμαι, επίσης, τι να τα κάνει τα νέα τεχνολογικά ευρήματα, για παράδειγμα, το άτομο με απώλεια όρασης πώς θα τον βοηθήσουν να γράφει, να διαβάζει, να επικοινωνεί, και γενικά να ζει ανεξάρτητα, όταν αυτά κοστίζουν μία περιουσία και δεν παρέχονται δωρεάν; Πώς να εκμεταλλευτεί την ύπαρξη τους όταν δεν υπάρχουν σε όλες τις βιβλιοθήκες και σε όλα τα πανεπιστήμια της χώρας; Σίγουρα κάπου θα υπάρχουν, πιθανόν εκεί όμως να μην υπάρχει πρόσβαση για τα άτομα με κινητικά προβλήματα. Για παράδειγμα, τα άτομα με κινητική αναπτηρία δεν θέλουν να τους βοηθήσουμε να περάσουν το δρόμο απέναντι, θέλουν να υπάρχει η υποδομή να το κάνουν μόνα τους. Δεν επιθυμούν να λαμβάνουν επιδόματα για να ζήσουν, αλλά να έχουν ίσες ευκαιρίες στην εργασία. Όσα τετριμένο κι αν ακούγεται αυτό αποτελεί βασικό πρόβλημα. Είναι πολιτικό και κοινωνικό πρόβλημα, όχι ιατρικό. Σε αυτό κι σε όλα τα υπόλοιπα προβλήματα κι ανάγκες που αντιμετωπίζουν, όλοι μας έχουμε ευθύνη να βοηθήσουμε από όποια σκοπιά μπορεί ο καθένας μας, απέναντι στην κοινωνία ισότητας που αποζητούμε. Είτε καταλαμβάνουμε κάποια θέση αποφασιστικών αρμοδιοτήτων και λήψης αποφάσεων, είτε απλώς συμμετέχοντας σε συλλόγους υπέρ των δικαιωμάτων των ατόμων με αναπτηρία. Τρόποι υπάρχουν! Φτάνει να θέλουμε να το κάνουμε. Πρώτα, όμως, οφειλούμε να διαβάσουμε και να ενημερωθούμε για τις ανάγκες των ατόμων με αναπτηρία. Τις χρόνιες και σημαντικότερες ανάγκες των ατόμων αυτών τις δημιουργεί η κοινωνία μας, εμείς οι ίδιοι δηλαδή με την άγνοιά μας κι όχι η αναπτηρία τους.

Στο Δήμο μας, οι δομές που απευθύνονται στα άτομα με αναπτηρία καθώς και μονάδες κοινωνικής φροντίδας δεν υφίστανται. Δυστυχώς, η παρέμβαση του Δήμου, σε επίπεδο που θα μπορούσε πράγματι να συμβάλλει, είναι ή επικοινωνιακή ή ανύπαρκτη.

Με αφορμή, λοιπόν, την Παγκόσμια Ημέρα ΑμΕΑ, προτείνω μια σειρά άμεσα υλοποιήσιμων προτάσεων, για τα άτομα με αναπτηρία στο Δήμο μας:

- Συνεργασία του Δήμου μας με δομές πρόνοιας, στην κατεύθυνση της ευαισθητοποίησης των πολιτών.

- Συνδιοργάνωση Δήμου - Περιφέρειας - προνοιακών δομών και συλλόγων ΑμΕΑ, πολιτιστικών εκδηλώσεων και αθλητικών προγραμμάτων με δωρεάν συμμέτοχη των ΑμΕΑ.

- Διασφάλιση της ενεργού συμμετοχής των ίδιων των ατόμων με αναπτηρία και των οργανώσεων τους, στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων για πολιτικές και προγράμματα, ιδιαίτερα εκείνων που τα αφορά.

Στη «ΝΕΑ DYNAMI» θεωρούμε ζητούμενο η Αυτοδιοίκηση να λειτουργήσει η ίδια ως πρωθητική δύναμη στα αιτήματα του αναπτηρικού κινήματος και να εφαρμόσει πολιτικές που αφορούν τόσο στην ανάδειξη των ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, όσο και στη δημιουργία κοινωνικού ιστού ασφάλειας και προστασίας, μέσω του σχεδιασμού και της υλοποίησης ουγκεκριμένων θετικών δράσεων.

Κλείνω, υπενθυμίζοντας ότι το 7-10% του παγκόσμιου πληθυσμού πάσχει από μια αναπτηρία, γεγονός που σημαίνει ότι μπορεί να υπάρχουν περισσότεροι από 500 εκατομμύρια άνθρωποι με ειδικές ανάγκες. Σήμερα μπορεί να μην είμαστε εμείς, αύριο όμως...;

*Ο κ. Γιώργος Μανώλης είναι επικεφαλής της πεζίους μειοψηφίας στο Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Τεμπών.